C/2026/3939

1.9.2026

RÅDETS HENSTILLING

af 10. juli 2026

om Finlands økonomiske, sociale, beskæftigelsesmæssige, strukturelle og budgetmæssige politikker

(C/2026/3939)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION,

som henviser til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 121, stk. 2, og artikel 148, stk. 4,

som henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1263 af 29. april 2024 om effektiv samordning af de økonomiske politikker og om multilateral budgetovervågning samt om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1466/97 ([1]), særlig artikel 3, stk. 3,

som henviser til henstilling fra Europa-Kommissionen,

som henviser til beslutninger fra Europa-Parlamentet,

som henviser til konklusioner fra Det Europæiske Råd,

som henviser til udtalelse fra Beskæftigelsesudvalget,

som henviser til udtalelse fra Det Økonomiske og Finansielle Udvalg,

som henviser til udtalelse fra Udvalget for Social Beskyttelse,

som henviser til udtalelse fra Udvalget for Økonomisk Politik, og

som tager følgende i betragtning:

(1) I forordning (EU) 2024/1263 præciseres det, at formålet med rammen for økonomisk styring er dels at fremme sunde og holdbare offentlige finanser, bæredygtig og inklusiv vækst samt modstandsdygtighed gennem reformer og investeringer, dels at forhindre uforholdsmæssigt store offentlige underskud. Det fastsættes i forordningen, at Rådet og Kommissionen foretager multilateral overvågning inden for rammerne af det europæiske semester i overensstemmelse med målsætningerne og bestemmelserne i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF). Det europæiske semester indbefatter navnlig udformning samt overvågning af gennemførelsen af de landespecifikke henstillinger.

(2) Den 25. november 2025 vedtog Kommissionen en udtalelse om Finlands udkast til budgetplaner for 2026. Samme dag vedtog Kommissionen på grundlag af forordning (EU) nr. 1176/2011 ligeledes rapporten om varslingsmekanismen 2026, hvori Finland ikke blev udpeget som en af de medlemsstater, for hvilken der skulle gennemføres en dybdegående undersøgelse. Kommissionen vedtog også en henstilling med henblik på Rådets henstilling om den økonomiske politik i euroområdet, en henstilling med henblik på Rådets henstilling om den menneskelige kapital i Den Europæiske Union samt et forslag til den fælles rapport om beskæftigelsen 2026, hvori gennemførelsen af beskæftigelsesretningslinjerne og principperne i den europæiske søjle for sociale rettigheder analyseres. Rådet vedtog henstillingen om den økonomiske politik i euroområdet ([2]) den 21. april 2026 og den fælles rapport om beskæftigelsen samt henstillingen om den menneskelige kapital den 9. marts 2026.

([1]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1263 af 29. april 2024 om effektiv samordning af de økonomiske politikker og om multilateral budgetovervågning samt om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1466/97 (EUT L, 2024/1263, 30.4.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1263/oj).

([2]) EUT C, C/2026/2434, 28.4.2026, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2026/2434/oj.

(3) Den 29. januar 2025 offentliggjorde Kommissionen konkurrenceevnekompasset, som udgør en strategisk ramme med henblik på at styrke Unionens globale konkurrenceevne i de næste fem år. Heri peges der på tre omstillingsforudsætninger, nemlig innovation, dekarbonisering og konkurrenceevne, samt på sikkerhed som væsentlige katalysatorer for bæredygtig økonomisk vækst. Konkurrenceevnekompasset har siden offentliggørelsen dannet grundlag for arbejdet i det europæiske semester, hvilket sikrer, at medlemsstaternes økonomiske politikker stemmer overens med EU's strategiske målsætninger, og at der således skabes en fælles tilgang til økonomisk styring, der fremmer bæredygtig vækst, innovation og modstandsdygtighed i hele Unionen.

(4) I 2026 forløber det europæiske semester for samordning af de økonomiske politikker fortsat sideløbende med genopretnings- og resiliensfacilitetens endelige gennemførelsesstadie ([3]). Genopretnings- og resiliensplanerne har sammen med finansieringen inden for rammerne af samhørighedspolitikken spillet en afgørende rolle med hensyn til at opfylde de politiske prioriteter under det europæiske semester, idet planerne var nødvendige for at tage effektivt hånd om alle eller en betydelig del af de udfordringer, der er identificeret i de relevante landespecifikke henstillinger fra de seneste semesterforløb, og der var behov for programmer, som finansieres via den europæiske samhørighedspolitik, for at tage hensyn til de landespecifikke henstillinger. I takt med at genopretnings- og resiliensfaciliteten nærmer sig sin udløbsdato, er det fortsat vigtigt at fastholde og bygge videre på de reformer og investeringer, som støttes og gennemføres inden for rammerne af genopretnings- og resiliensfaciliteten, navnlig dem, der bidrager til at håndtere de udfordringer, der er identificeret i de landespecifikke henstillinger.

(5) Den 3. juni 2026 offentliggjorde Kommissionen landerapporten for Finland 2026. Heri foretages der en vurdering af Finlands fremskridt med efterlevelsen af de landespecifikke henstillinger for 2025, og der gøres status over Finlands gennemførelse af genopretnings- og resiliensplanen. På grundlag af denne analyse udpeges i landerapporten de mest presserende udfordringer, som Finland står over for. Rapporten indeholder også en vurdering af Finlands fremskridt med gennemførelsen af den europæiske søjle for sociale rettigheder og opfyldelsen af Unionens overordnede mål vedrørende beskæftigelse, færdigheder og bekæmpelse af fattigdom og social udstødelse samt af fremskridtene med gennemførelsen af De Forenede Nationers verdensmål for bæredygtig udvikling.

(6) Den 20. januar 2026 vedtog Rådet en henstilling i medfør af artikel 126, stk. 7, i TEUF med henblik på at bringe situationen med et uforholdsmæssigt stort underskud til ophør i Finland ([4]). Rådets henstilling indeholdt følgende maksimale vækstrater i nettoudgifterne: 1,3 % i 2026, 1,5 % i 2027 og 1,8 % i 2028, hvilket svarer til maksimale kumulerede vækstrater – beregnet med 2024 som basisår – på 2,5 % i 2026, 4,1 % i 2027 og 5,9 % i 2028. Den korrigerende nettoudgiftskurs, der fastsættes i nævnte henstilling, har forrang for de maksimale vækstrater i nettoudgifterne for 2026 og fremefter, der er fastsat i henstillingen af 21. januar 2025 om godkendelse af Finlands mellemfristede plan for finans- og strukturpolitiske tiltag ([5]) ([6]). De maksimale vækstrater i nettoudgifterne, der er fastsat i sidstnævnte henstilling for 2025, og som svarer til 1,6 % på årsbasis og 5,3 % kumulativt beregnet med 2023 som basisår, er imidlertid fortsat relevante for vurderingen af overholdelsen til og med 2025. På grundlag af Kommissionens vurdering af virkningsfulde foranstaltninger af 3. juni 2026 ([7]) suspenderes proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud over for Finland.

([3]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/241 af 12. februar 2021 om oprettelse af genopretnings- og resiliensfaciliteten (EUT L 57 af 18.2.2021, s. 17, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/241/oj).

([4]) Rådets henstilling af 8. juli 2025 om tilladelse til Finland til at afvige fra de maksimale vækstrater i nettoudgifterne som fastsat af Rådet i henhold til forordning (EU) 2024/1263 (aktivering af den nationale undtagelsesklausul) (EUT C, C/2025/3966, 20.8.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2025/3966/oj).

([5]) Rådets henstilling af 21. januar 2025 om godkendelse af Finlands nationale mellemfristede plan for finans- og strukturpolitiske tiltag (EUT C, C/2025/656, 10.2.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2025/656/oj).

([6]) Punkt 2 og bilag II (Sæt af reformer og investeringer, der ligger til grund for en forlængelse af tilpasningsperioden til syv år) i henstillingen af 21. januar 2025 finder fortsat anvendelse.

([7]) Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Den Europæiske Centralbank, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg, Regionsudvalget og Den Europæiske Investeringsbank: Det Europæiske Semester 2026 – Forårspakke (COM(2026) 200 final).

(7) Ruslands angrebskrig mod Ukraine og dens følgevirkninger udgør en eksistentiel udfordring for Den Europæiske Union. Kommissionen har opfordret medlemsstaterne til at anmode om en koordineret aktivering af stabilitets- og vækstpagtens nationale undtagelsesklausul for at støtte EU's bestræbelser på at sikre en hurtig og betydelig forøgelse af forsvarsudgifterne ([8]), og Det Europæiske Råd bifaldt forslaget på sit møde den 6. marts 2025. På Finlands anmodning vedtog Rådet den 8. juli 2025 på grundlag af en henstilling fra Kommissionen en henstilling om tilladelse til Finland til at afvige fra de anbefalede maksimale vækstrater i nettoudgifterne ([9]). I den periode, hvor den nationale undtagelsesklausul er aktiveret (2025-2028), har Finland mulighed for at omprioritere de offentlige udgifter eller øge de offentlige indtægter, således at de varigt højere forsvarsudgifter ikke bringer den finanspolitiske holdbarhed på mellemlang sigt i fare.

(8) Den 30. april 2026 forelagde Finland sin årlige statusrapport 2026 ([10]) om overholdelsen af de anbefalede maksimale vækstrater i nettoudgifterne, gennemførelsen af det sæt reformer og investeringer, der ligger til grund for en forlængelse af tilpasningsperioden, samt om gennemførelsen af reformer og investeringer som reaktion på de vigtigste udfordringer, der er identificeret inden for rammerne af de landespecifikke henstillinger under det europæiske semester. Rapporteringen om de foranstaltninger, der er truffet inden for rammerne af proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud, indgår i den årlige statusrapport.

(9) I 2025 udgjorde realvæksten i BNP 0,2 %, og HICP-inflationen lå på 1,8 %. Ifølge Kommissionens forårsprognose 2026 ventes det reale BNP at stige med 0,8 % i 2026 og 1,4 % i 2027, mens HICP-inflationen ventes at ligge på 2,4 % i 2026 og 1,9 % i 2027.

(10) Ifølge data fra Eurostat ([11]) faldt Finlands offentlige underskud fra 4,4 % af BNP i 2024 til 3,4 % af BNP i 2025. Faldet i underskuddet i 2025 afspejler hovedsagelig indvirkningen af indtægtsforøgende foranstaltninger såsom forhøjelsen af momssatsen i slutningen af 2024 og en beskeden vækst i udgifterne. På grundlag af de politiske foranstaltninger, der var kendt på skæringsdatoen for prognosen, forventes der ifølge Kommissionens forårsprognose 2026 et underskud på 4,5 % af BNP i 2026 og 4,6 % af BNP i 2027. Stigningen i 2026 afspejler hovedsagelig højere offentlige investeringer i forbindelse med leveringen af F-35-kampfly, som er delvis udsat fra 2025, og højere rentebetalinger.

(11) Ifølge Kommissionens estimater var den finanspolitiske kurs ([12]), som omfatter både nationalt finansierede og EU-finansierede udgifter, kontraktiv med 1,5 % af BNP i 2025. Den forventes at være ekspansiv med 0,7 % af BNP i 2026 og stort set neutral i 2027.

(12) Ifølge data fra Eurostat ([13]) steg Finlands offentlige gæld fra 82,4 % af BNP ved udgangen af 2024 til 88,5 % af BNP ved udgangen af 2025. Stigningen i gældskvoten i 2025 afspejler hovedsagelig et vedvarende offentligt underskud og en meget positiv stock-flow-justering samt beskeden vækst i det nominelle BNP. På grundlag af de politiske foranstaltninger, der var kendt på skæringsdatoen for prognosen, forventes gældskvoten ifølge Kommissionens forårsprognose 2026 at stige til 91,2 % ved udgangen af 2026 og yderligere til 93,1 % ved udgangen af 2027. Stigningen i 2026 afspejler hovedsagelig et højere offentligt underskud, som kun delvist modsvares af kraftigere vækst i det nominelle BNP, mens stock-flow-justeringen spiller en marginal rolle.

([8]) Meddelelse fra Kommissionen om tilpasning til øgede forsvarsudgifter inden for rammerne af stabilitets- og vækstpagten, Bruxelles, 19.3.2025 (C(2025) 2000 final).

([9]) Rådets henstilling af 8. juli 2025 om tilladelse til Finland til at afvige fra de maksimale vækstrater i nettoudgifterne som fastsat af Rådet i henhold til forordning (EU) 2024/1263 (aktivering af den nationale undtagelsesklausul) (EUT C, C/2025/3966, 20.8.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2025/3966/oj).

([10]) De årlige statusrapporter 2026 findes på: https://economy-finance.ec.europa.eu/economic-and-fiscal-governance/stability-and-growth-pact/preventive-arm/annual-progress-reports_en.

([11]) Eurostat – euroindikatorer, 22.4.2026.

([12]) Den finanspolitiske kurs bestemmes ud fra den årlige ændring i den underliggende offentlige budgetstilling. Den bruges til at bedømme den økonomiske impuls fra finanspolitiske tiltag, både dem, der finansieres nationalt, og dem, der finansieres over EU-budgettet. Den finanspolitiske kurs måles som forskellen mellem i) den potentielle vækst på mellemlang sigt og ii) ændringen i de primære udgifter ekskl. diskretionære foranstaltninger på indtægtssiden og inkl. udgifter finansieret med ikketilbagebetalingspligtig støtte (tilskud) fra genopretnings- og resiliensfaciliteten og andre EU-fonde.

([13]) Eurostat – euroindikatorer, 22.4.2026.

(13) Ifølge data fra Eurostat ([14]) udgjorde Finlands samlede offentlige forsvarsudgifter 1,7 % af BNP i 2025, hvilket svarer til en stigning på 0,5 procentpoint af BNP i forhold til referenceåret 2021. Ifølge Kommissionens forårsprognose 2026 forventes de at udgøre 2,6 % af BNP i 2026, hvilket svarer til en stigning på 1,4 procentpoint af BNP i forhold til 2021 ([15]).

(14) Unionen står fortsat over for en risiko for afbrydelser i energiforsyningen og høj prisvolatilitet, som forværres yderligere af geopolitiske spændinger, der påvirker de globale olie- og gasmarkeder. Erfaringerne fra energikrisen i 2022-2023 har vist, at brede og ikkemålrettede foranstaltninger har betydelige finanspolitiske omkostninger og er socialt og økonomisk ineffektive. Siden krigen brød ud i Mellemøsten i februar 2026, har Finland ikke vedtaget nye finanspolitiske foranstaltninger til at afbøde virkningerne af høje energipriser for husholdninger og virksomheder ([16]).

(15) Ifølge Kommissionens beregninger faldt Finlands nettoudgifter med 0,7 % i 2025 og steg med 2,6 % samlet set i 2024 og 2025. Væksten i nettoudgifter i 2025 ligger under de maksimale vækstrater som henstillet af Rådet i januar 2025. For 2024 og 2025 samlet set ligger den kumulerede vækstrate for nettoudgifterne også under den anbefalede maksimale vækstrate.

(16) Ifølge Kommissionens beregninger forventes Finlands nettoudgifter at stige med 4,1 % i 2026 og med 3,3 % samlet set i 2025 og 2026. Den forventede vækst i nettoudgifter i 2026 ligger over den maksimale vækstrate som henstillet af Rådet i januar 2026 med en afvigelse på 1,5 % af BNP på årsbasis. For 2025 og 2026 samlet set ligger den forventede kumulerede vækstrate for nettoudgifterne også over den anbefalede maksimale vækstrate med en afvigelse på 0,5 % af BNP kumuleret set. Ud fra de aktuelle fremskrivninger af forsvarsudgifterne ligger den forventede afvigelse imidlertid inden for den fleksibilitet, der tillades i henhold til den nationale undtagelsesklausul.

(17) I henstillingen om godkendelse af Finlands mellemfristede plan præciseres det sæt reformer og investeringer, der ligger til grund for forlængelsen af tilpasningsperioden, sammen med en tidsplan for gennemførelsen heraf. Under hensyn til oplysningerne i Finlands årlige statusrapport finder Kommissionen, at gennemførelsen af de vigtigste elementer af disse reformer og investeringer, som skulle være gennemført pr. 30. april 2026, generelt er godt på vej. Hvad angår nedbringelsen af underskuddet i velfærdsområderne betragtes de ophobede underskud i visse områder – selv om væksten i udgifterne er aftaget – som værende for store til at kunne korrigeres inden udgangen af 2026, uden at dette vil skade leveringen af tjenesteydelser. Regeringen har derfor forelagt et forslag til at forlænge fristen til udgangen af 2029 for disse områder sammen medtroværdige planer for afhjælpning af underskuddet. Kommissionen mener, at Finland overordnet set har opfyldt sine forpligtelser på tilfredsstillende vis ([17]). Finland står over for vedvarende udfordringer med hensyn til finanspolitisk holdbarhed. I 2025 nåede det offentlige underskud op på 3,4 % af BNP, og den offentlige gæld steg til 88,5 % af BNP.

([14]) Eurostat, offentlige udgifter opdelt efter formålsklassifikationen for offentlig forvaltning og service (COFOG).

([15]) NATO's definition af forsvarsudgifter adskiller sig fra definitionen i COFOG. Der kan også være forskelle som følge af tidspunktet for registrering af udgifterne, navnlig i forbindelse med militært udstyr, da NATO's registrering ikke følger nationalregnskabsreglerne med hensyn til registreringstidspunkt.

([16]) Situationen på skæringsdatoen for Kommissionens forårsprognose 2026 (4. maj 2026).

([17]) Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Den Europæiske Centralbank, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg, Regionsudvalget og Den Europæiske Investeringsbank: Det Europæiske Semester 2026 – Forårspakke (COM(2026) 200 final).

Selv om regeringen vedtog betydelige konsolideringsforanstaltninger i 2023 og 2024, og 2026-budgettet indeholder yderligere foranstaltninger, forventes den offentlige gæld ikke at stabilisere sig uden yderligere indgreb. De offentlige udgifter, som udgjorde 57,7 % af BNP, var fortsat de højeste i Unionen i 2024. En forbedring af effektiviteten af de offentlige udgifter er afgørende for at genskabe det finanspolitiske råderum, bevare plads til nødvendige offentlige investeringer og håndtere udgiftspresset i forbindelse med befolkningens aldring. Udgiftsanalyser kan bidrage til at afdække muligheder for at øge effektiviteten af de offentlige udgifter. De årlige målrettede udgiftsanalyser forventes afsluttet for første gang i 2026, og en ny omfattende analyse er planlagt forud for valget i 2027. Finland ville have gavn af at fastholde praksissen med at udarbejde regelmæssige og detaljerede udgiftsanalyser med klare og handlingsrettede anbefalinger og systematisk tage deres resultater i betragtning i budgetprocessen. Dette er særligt relevant for det sociale beskyttelsessystem, hvor udgifterne i 2024 udgjorde 26 % af BNP, hvilket ligger et godt stykke over EU-gennemsnittet på 19 % af BNP. Finlands sociale beskyttelsessystem er omfattende, men komplekst, og kan potentielt afskrække fra at arbejde. Siden 2023 er der vedtaget flere reformer for at forenkle og forbedre systemets effektivitet og styrke arbejdsincitamenterne, herunder indførelsen af den generelle socialsikringsydelse og den omfattende reform af den sociale bistand, som begge træder i kraft i 2026. Selv om disse to reformer forventes at forbedre effektiviteten og arbejdsincitamenterne, er deres virkning på den finanspolitiske holdbarhed fortsat usikker. Risikoen for fattigdom eller social udstødelse er samtidig steget, og konsekvensvurderinger viser, at nylige reformer synes at have påvirket sårbare grupper mere end forventet. Der bør rettes særlig opmærksomhed på at imødekomme sårbare gruppers behov, samtidig med at udgiftseffektiviteten forbedres.

(18) Det er fortsat afgørende, at lokale og regionale myndigheder, arbejdsmarkedets parter, civilsamfundet og andre relevante interessenter inddrages systematisk, på en meningsfuld måde og i rette tid for at sikre et bredt ejerskab til og således en vellykket gennemførelse af Unionens finansieringsinstrumenter, herunder også i forbindelse med det europæiske semester.

(19) Hvad angår tempoet for gennemførelsen af programmer vedrørende samhørighedspolitikken, som omfatter støtte fra Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (EFRU), Fonden for Retfærdig Omstilling (FRO) og Den Europæiske Socialfond Plus (ESF+), ligger Finland over gennemsnittet for EU med hensyn til udbetalinger, mens projektudvælgelsessatsen fortsat ligger under EU-gennemsnittet. Det er vigtigt at opretholde det nuværende momentum og sørge for en hurtig gennemførelse af investeringer og samtidig sikre, at investeringerne skaber størst mulige konkrete resultater. Det er vigtigt, at de nye investeringer, som Finland har udpeget i sin midtvejsgennemgang af fondene under samhørighedspolitikken, navnlig investeringer knyttet til de fem prioriteter i forordningen om midtvejsgennemgangen ([18]), gennemføres hurtigt og effektivt.

(20) Som medlemsstat ved EU's østlige ydre grænse står Finland over for udgiftspres i forbindelse med forsvar og modstandsdygtighed over for hybride trusler samt særlige udfordringer, der påvirker dynamikken i den økonomiske og sociale udvikling.

(21) Finland står over for adskillige udfordringer relateret til konkurrenceevne, dekarbonisering, beskæftigelse samt gennemførelsen af reformen af social- og sundhedstjenesterne.

([18]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2025/1914 af 18. september 2025 om ændring af forordning (EU) 2021/1058 og (EU) 2021/1056 for så vidt angår særlige foranstaltninger til at adressere strategiske udfordringer i forbindelse med midtvejsgennemgangen.

(22) Finland er et af Unionens førende innovationslande, understøttet af en befolkning med høje kvalifikationer, et stort antal IKT-specialister, udbredt anvendelse af digitale teknologier i virksomhederne, et stærkt internationalt forskningssamarbejde, venturekapitalaktivitet og et dynamisk økosystem for nystartede virksomheder, navnlig inden for deeptech. Udgifterne til forskning og udvikling er fortsat med at stige mod det nationale mål om 4 % af BNP i 2030. Denne stærke innovationspræstation har imidlertid ikke udmøntet sig i en stærkere produktivitetsvækst, som er forblevet svag siden tilbagegangen i elektroniksektoren i begyndelsen af 2010'erne. For at innovation kan bidrage mere effektivt til vækst, bør forskningsresultater kommercialiseres og i større grad udbredes i hele økonomien. Samarbejdet mellem erhvervslivet og den akademiske verden er en vigtig kanal for kommercialisering af innovation. I Finland er samarbejdet mellem innovationsaktive virksomheder og universiteter og forskningsinstitutioner aftaget over tid, mens erhvervslivets finansiering af forskning og udvikling på de videregående uddannelser er stagneret. Navnlig SMV'er har vanskeligt ved at samarbejde med universiteter og forskningsorganisationer og ved at få adgang til relevante finansieringsinstrumenter. Støtten til innovationsaktiviteter ud over FoU er også blevet svækket, hvilket kan hæmme innovationens markedsudbredelse. Selv om finansieringen af samarbejde mellem virksomheder og forskningsorganisationer er øget, ville en yderligere optrapning af fælles projekter mellem industri og universiteter bidrage til at styrke videnoverførslen. En forbedring af kommercialiseringen af innovation kræver også bedre iværksætterfærdigheder og støtte til forskere. Selv om Finland har indført iværksætteruddannelse på forskellige niveauer, findes der stadig ingen samlet strategi for at styrke forskeres iværksætterkompetencer. Overordnet set ville Finland, under hensyntagen til det begrænsede finanspolitiske råderum, få gavn af at opretholde gunstige betingelser for, at FoU-økosystemerne kan trives, også ved at sikre en strategisk anvendelse af regionale og lokale innovationsstrategier.

(23) Finland har et dynamisk økosystem for nystartede virksomheder. Selv om venturekapitalinvesteringer i forhold til BNP ligger over EU-gennemsnittet, er opskalering fortsat en vedvarende udfordring, idet indenlandske fonde ofte er for små til at lede eller medinvestere i senere faser af finansieringsrunder. Bankudlån er generelt tilgængelige, men de er ikke det rette instrument til at finansiere ekspansionen af nystartede virksomheder. Som følge heraf kan innovative virksomheder – navnlig virksomheder i kapitalintensive sektorer – have vanskeligt ved at sikre vækstfinansiering og kan flytte til udlandet eller søge finansiering på udenlandske markeder. Selv om adgangen til finansiering generelt er tilstrækkelig, og en nylig strategigennemgang af det statsejede investeringsselskab TESI blandt andre foranstaltninger har bidraget til at afhjælpe mangler i finansiering i større skala, er der behov for yderligere tiltag for at sikre tilstrækkelige kapitalstrømme til virksomheder med høj innovationsgrad. En udvidelse af adgangen til vækstfinansiering ville understøtte virksomhedsvækst, spredning af innovation og jobskabelse og samtidig styrke den samlede produktivitetsvækst. Disse politikker kunne med fordel omfatte: i) udvidelse af detailinvestorers deltagelse på vækstmarkeder, f.eks. ved at øge OST-aktiesparekontoernes attraktivitet og fleksibilitet med henblik på at kanalisere husholdningernes opsparing til højvækstvirksomheder, ii) strømlining af grænseoverskridende investeringsprocedurer for investorer, iii) indførelse af målrettede skatteincitamenter til investeringer i vækst-virksomheder og højvækstvirksomheder ved at reformere den skattemæssige behandling af venturekapital og iv) reform af beskatningen af udbytte fra unoterede selskaber.

(24) Finland er en lille, åben økonomi, der står over for udfordringer med hensyn til økonomisk sikkerhed, navnlig som følge af sin afhængighed af globale værdikæder. Med hensyn til sikringen af landets kritiske økonomiske strømme er det vigtigt, at Finland fortsat udvikler sine kapaciteter til at forebygge, reagere på og tilpasse sig mulige forstyrrelser, herunder cyber- og hybriddimensioner og kritisk infrastruktur, der er vital for økonomien. En stor andel af virksomhederne i Finland har rapporteret IKT-sikkerhedshændelser med konsekvenser. Endvidere viser rækken af hændelser, der påvirker undersøisk kritisk infrastruktur i Østersøregionen, hvor sårbar den kritiske infrastruktur til overførsel af data, gas og elektricitet er. Finland ville have gavn af at understøtte strategiske værdikæder og økonomiske strømme gennem foranstaltninger såsom beskyttelse af kritisk infrastruktur og opretholdelse af avanceret cybersikkerhed.

(25) Finland har lovfæstet sit mål om kulstofneutralitet i 2035. For at nå dette mål skal der gøres kraftige fremskridt med hensyn til at reducere nettokulstofemissionerne. Finland har truffet vigtige foranstaltninger til at reducere emissionerne fra energiproduktionen, mens der er foretaget store investeringer for at fremskynde dekarboniseringen af industrien.

(26) Fortsatte bestræbelser på dekarbonisering af industrien er ikke kun vigtige for at reducere emissionerne, men også som en kilde til konkurrenceevne. Udviklingen af ren industri er central for Finlands fremtidige erhvervsmodel. Finland har de laveste elpriser i EU, hvilket giver en betydelig fordel for industrier, der allerede har erstattet brugen af fossile brændstoffer. Dette går hånd i hånd med øgede investeringer i rene teknologier og den cirkulære økonomi. Selv om Finland er førende inden for udviklingen af rene teknologier såsom landbaseret vindkraft, bæredygtige energisystemer, batteriinfrastruktur og grøn brint, er der behov for yderligere investeringer for at udvikle disse teknologier til markedsmodne sektorer, der understøtter Finlands fremtidige økonomi. For at mindske afhængigheden af import af vigtige materialer og industrielle input har Finland behov for at forbedre sin andel af cirkulært materialeforbrug og sin ressourceproduktivitet, som fortsat hører til de laveste i EU. Det vil være afgørende at sikre tilgængeligheden af grønne færdigheder for at understøtte den grønne omstilling i industrien.

(27) Transportsektorens rolle i opfyldelsen af Finlands klimamål er afgørende i betragtning af dens betydelige potentiale for yderligere emissionsreduktioner. Opfyldelsen af Finlands mål for 2030 for dekarboniseringen af transporten kræver fremskyndelse af investeringer på områder såsom elektrificering af private køretøjer og nulemissionsmobilitet, kollektive transportforbindelser for at mindske bilafhængigheden og dekarbonisering af langdistancetransport samt reformer, der yderligere tilskynder til denne omstilling. Sådanne foranstaltninger kan give Finland en konkurrencefordel, samtidig med at de understøtter dekarboniseringen af sektoren på en socialt retfærdig og inkluderende måde.

(28) Øget pres på skovene og emissioner fra drænede tørvemoser bidrager til svækkelsen af kulstofdrænet. Finlands skove har traditionelt fungeret som et stort kulstofdræn, men den seneste udvikling har reduceret denne funktion betydeligt. Der er foreslået foranstaltninger til at øge skovvæksten og styrke skovenes modstandsdygtighed. Disse foranstaltninger har imidlertid et begrænset omfang og forventes først at få virkning på lang sigt. Skovvækst og øget modstandsdygtighed er nødvendige for at sikre, at de naturlige kulstofdræn øges på mellemlang og lang sigt, således at Finland kan opfylde sit mål om kulstofneutralitet. Ud over hugst er skovvækstraterne også faldet som følge af skovenes alder og klimaforandringsrelaterede årsager, herunder tørke og historisk høje temperaturer. Desuden er forskellen mellem de planlagte nettooptag og Finlands LULUCF-mål for 2030 det næststørste forventede underskud blandt EU-medlemsstaterne, om end fremskrivningerne er behæftede med stor usikkerhed. Forbedring af kulstofdrænet kræver styrket bæredygtig arealforvaltning og øgede investeringer i klimaresiliens. Der er behov for en beslutsom yderligere indsats for at styrke kulstofdrænet og sikre, at Finland stadig har mulighed for at nå sit mål om kulstofneutralitet.

(29) Arbejdsløshedsprocenten steg til 9,7 % i 2025, til dels på grund af en øget arbejdsstyrkedeltagelse, mens beskæftigelsesfrekvensen faldt til 76,3 %. Langtidsledigheden steg til 2,4 % i 2025 og oversteg dermed EU-gennemsnittet. Ungdomsarbejdsløsheden nåede op på 21,8 % i 2025, hvilket er betydeligt over EU-gennemsnittet, og procentdelen af unge, som hverken er i beskæftigelse eller under uddannelse, steg til 11,0 %. Finland har indført flere foranstaltninger for at aktivere arbejdsstyrken, herunder reformen af det sociale sikringssystem og oprettelsen af kommunale beskæftigelsesområder. De nationale statistikker viser imidlertid, at deltagelsen i aktive arbejdsmarkedspolitikker er faldet siden 2022 ([19]). Kommunerne står over for høje omkostninger som følge af udbetaling af arbejdsløshedsunderstøttelse samt levering af offentlige arbejdsformidlingstjenester, og efterspørgslen på begge dele er usædvanlig høj under konjunkturnedgangen. En bedre målretning af de aktive arbejdsmarkedspolitikker mod grupper med større behov for støtte såsom unge og langtidsledige ville bidrage til at forbedre udgiftseffektiviteten og bedre støtte overgangen til beskæftigelse i den usædvanlige arbejdsmarkedssituation.

(30) I lyset af den afgørende rolle, som menneskelig kapital spiller med hensyn til at øge Unionens konkurrenceevne og strategiske autonomi, henstillede Rådet i 2026, at medlemsstaterne træffer foranstaltninger til hurtigt at håndtere de strukturelle udfordringer relateret til menneskelig kapital for så vidt angår færdigheder og uddannelse, som hæmmer konkurrenceevnen. De landespecifikke henstillinger, som rettes til Finland i 2026, kan bidrage til gennemførelsen af Rådets henstilling om den menneskelige kapital i Unionen.

([19]) Faldet i deltagelsesfrekvensen kan være overvurderet, da det kun er de lovpligtige arbejdsformidlingstjenester, der overvåges og evalueres på nationalt plan. Kommunerne leverer også ikkelovpligtige tjenester, som ikke overvåges på nationalt plan.

(31) En styrkelse af udbuddet af kvalificeret arbejdskraft, herunder gennem formel uddannelse og opkvalificering og omskoling af voksne, vil gavne Finlands produktivitet, konkurrenceevne og økonomiske vækst. I 2025 faldt gennemførelsesprocenten for videregående uddannelser i Finland til 38,2 %, hvilket er under EU-gennemsnittet på 44,8 % samt langt under Finlands ambition om at nå op på 50 % senest i 2030. Samtidig nåede arbejdsløshedsprocenten for personer med en grundskoleuddannelse eller derunder op på 22,9 %, hvilket viser, at mangel på kvalifikationer udgør en alvorlig hindring for beskæftigelse. På trods af høje indskrivningsprocenter inden for naturvidenskab, teknologi, ingeniørvirksomhed og matematik er der fortsat mangel på arbejdskraft i flere erhverv, der kræver høje kvalifikationer. Det er afgørende for på lang sigt at afhjælpe mangel på kvalifikationer, at udbuddet af videregående uddannelse, som er nøje tilpasset arbejdsmarkedets behov, udvides, og at antallet af færdiguddannede med en videregående uddannelse øges.

(32) Reformen af social- og sundhedstjenesterne, som indførte det nye tjenesteleveringssystem i begyndelsen af 2023, har bremset væksten i omkostningerne og forbedret den lige adgang til primære sundhedstjenester. Der er dog fortsat forskelle mellem velfærdsområderne med hensyn til økonomisk bæredygtighed og tjenestelevering. Selvrapporterede uopfyldte medicinske behov er fortsat blandt de højeste i EU. Samtidig udgør den aldrende befolkning en udfordring for modstandsdygtigheden og den finanspolitiske holdbarhed i Finlands social- og sundhedssektor, herunder ældreplejesystemet. En styrkelse af styringen af social- og sundhedstjenesterne og af finansieringsmodellen for velfærdsområderne samt integration af de forskellige IT-systemer og udnyttelse af data og AI kan understøtte indsatsen for at imødekomme udækkede behov, mindske forskelle og yderligere reducere ineffektiviteten i tjenesteleveringssystemet. Hvis disse udfordringer håndteres, vil det også bidrage til at fremme opadgående social konvergens i tråd med Kommissionens tjenestegrenes landeanalyse i anden fase i henhold til rammen for social konvergens ([20]).

(33) I betragtning af de nære indbyrdes forbindelser mellem euromedlemsstaternes økonomier og disse økonomiers kollektive bidrag til Den Økonomiske og Monetære Unions rette virkemåde henstillede Rådet i 2026, at euromedlemsstaterne træffer foranstaltninger, herunder gennem deres genopretnings- og resiliensplaner, til at efterkomme henstillingen fra 2026 om den økonomiske politik i euroområdet. For Finland bidrager henstilling 1 til at efterkomme den første, den anden, den tredje og den femte henstilling om euroområdet, henstilling 2 bidrager til at efterkomme den fjerde henstilling om euroområdet, henstilling 3 og 4 bidrager til at efterkomme den syvende henstilling om euroområdet og henstilling 5 bidrager til at efterkomme den femte henstilling om euroområdet,

HENSTILLER, at Finland i 2026 og 2027 træffer foranstaltninger med henblik på at:

1. overholde de maksimale vækstrater i nettoudgifterne som henstillet af Rådet den 20. januar 2026 med henblik på at bringe situationen med et uforholdsmæssigt stort underskud til ophør og samtidig gøre brug af fleksibiliteten i henhold til den nationale undtagelsesklausul, som Rådet har aktiveret; øge de generelle forsvars- og sikkerhedsudgifter og styrke forsvarsberedskabet og samtidig garantere gældsholdbarhed og udgiftseffektivitet samt gradvis tilpasse budgettet til strukturelt højere forsvarsudgifter; sikre, at foranstaltninger, som træffes for at afbøde konsekvenserne af stigende energipriser, er af midlertidig karakter, fokuserer på at beskytte sårbare husstande eller på at dække behovene hos energiintensive selskaber og fastholder incitamentet til energibesparelser, og at det sikres, at deres finanspolitiske omkostninger er forenelige med forpligtelserne i henhold til EU's finanspolitiske ramme; fortsætte med at gennemføre det sæt reformer og investeringer, der ligger til grund for den forlængede tilpasningsperiode, som henstillet af Rådet den 21. januar 2025; forbedre effektiviteten af de offentlige udgifter ved at gennemføre regelmæssige og detaljerede udgiftsanalyser, der udpeger konkrete foranstaltninger, som skal tages i betragtning i budgetprocessen, herunder gennemgange af det sociale sikringssystem for at understøtte de offentlige finansers langsigtede holdbarhed, samtidig med at der tages hensyn til de sårbare gruppers behov

2. sikre videreførelsen af de reformer og investeringer, der er gennemført inden for rammerne af genopretnings- og resiliensfaciliteten; opretholde gennemførelsestempoet for programmerne vedrørende samhørighedspolitikken, hvor det er relevant med udgangspunkt i omfordelingen til strategiske prioriteter, der blev aftalt som led i midtvejsgennemgangen, og fleksibilitetsmulighederne inden for rammerne af samhørighedspolitikken; håndtere de unikke socioøkonomiske og sikkerheds- og civilberedskabsrelaterede udfordringer, der særligt påvirker regioner ved EU's ydre østlige grænse, herunder behovet for at investere i infrastruktur med dobbelt anvendelse

([20]) SWD(2026)122 – Second-stage country analysis on social convergence in line with the Social Convergence Framework (SCF), 2026.

3. støtte FoU-økosystemet og forbedre kommercialiseringen af innovation ved i) at intensivere samarbejdet mellem virksomheder og den akademiske verden gennem fælles projekter mellem erhvervslivet og universiteterne og ii) forbedre iværksætterfærdighederne hos og støtten til forskere; udvide adgangen til vækstfinansiering for innovative nystartede virksomheder og højvækstvirksomheder og styrke økosystemet for egenkapitalfinansiering; styrke den økonomiske sikkerhed, herunder med hensyn til kritisk infrastruktur og cybersikkerhed
4. reducere kulstofemissionerne ved at fremme offentlige og private investeringer i dekarboniseringen af industri og transport (herunder gennem elektrificering), i rene teknologier og løsninger inden for den cirkulære økonomi og ved at sikre en mere bæredygtig anvendelse af land- og skovressourcer
5. forbedre målretningen af aktive arbejdsmarkedspolitikker; afhjælpe mangel på kvalifikationer og mismatch ved at omskole og opkvalificere arbejdsstyrken og udvide udbuddet af videregående uddannelse inden for de kvalifikationer, der efterspørges mest på arbejdsmarkedet; fortsætte med at forbedre effektiviteten af social- og sundhedstjenesterne, samtidig med at indsatsen for at forbedre adgangen til tjenester, herunder ældrepleje, fortsættes.

Udfærdiget i Bruxelles, den 10. juli 2026.

På Rådets vegne

S. HARRIS

Formand